

IDEOLOGIA NEW AGE

A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach niektórzy odstąpią od wiary, zwracając się do duchów zwodniczych i nauk demonów, oraz do obłudnych kłamców, mających na sumieniu piętno, którzy zabraniają zawierania małżeństw i przyjmowania pokarmów stworzonych przez Boga, aby ci którzy uwierzyli i poznali prawdę, spożywali je z dziękczynieniem (org. 1Tm 4:1-3).

New Age, czyli po polsku *ideologia Nowej Ery*, to najbardziej popularny ruch minionego stulecia. Według astrologicznego założenia ideologów Nowej Ery, ludzkość przez ostatnie 2000 lat żyła w Erze Ryb, która dobiegła końca, i teraz weszła w znak zodiaku Wodnika. Prorocy *Nowej Ery* twierdzą, że Era Wodnika ma być najwspanialszym okresem w dziejach ludzkości, gdyż relacje społeczne będą nacechowane tolerancją i zaufaniem. Dzięki temu ludzkość osiągnie nieznaną dotąd jakość życia, dzięki której dojdzie do transformacji społeczeństw i harmonia z przyrodą. Na świecie zapanuje pokój, bo będzie istnieć tylko jedno uniwersalne państwo i nowy system ekonomiczny, w którym nie będzie biedy ani niedostatku. To wszystko będzie możliwe, gdy mieszkańcy ziemi przejdą na wyższy stopień ewolucji, poprzez osiągnięcie wyższego stanu świadomości.

Jednak żeby w pełni zrozumieć ideologię tego ruchu, którego źródło jest w wiedzy tajemnej, trzeba się cofnąć 100 lat wstecz do jego korzeni, którym jest *Towarzystwo Teozoficzne Heleny Bławatskiej*. Do tego należy dodać nauki demonów, które w latach 1919-1949 (poprzez pismo automatyczne) otrzymała spirytystka *Alice Bailey* i które zawarła w swoich 24 książkach.

www.lucispress.org.za

www.lucistrust.org/store/category/alice_bailey_books_p

Te 24 książki zawierają wszystkie treści, które zostały w tamtym czasie przekazane Alice Bailey, przez "*duchową hierarchię mistrzów starożytnej mądrości*". W tych pismach po raz pierwszy pojawiły się terminy Nowa Era i Era Wodnika. Zawierają one szczegółowe wskazówki dla uczniów *duchowej hierarchi* z drugiej połowy XX wieku (czyli dla osób z naszych czasów) i omawiają wszystkie zmiany, które muszą nastąpić w mentalności społeczeństw, aby można zaprowadzić Nowy Porządek Świata. Te spirytystyczne przekazy są dzisiaj fundamentem i instrukcją wdrażania ideologii Nowej Ery. W jednej z tych książek znalazła się nawet informacja, że duchowa przemiana społeczeństw zacznie się 50 lat po objawieniu się Alice Bailey "*duchowej hierarchi mistrzów starożytnej mądrości*". Zgodnie z tym zapisem, niejawnie wprowadzanie tych zmian zaczęto w 1969 roku, a po roku 1975 zaczęły być realizowane w sposób jawny, poprzez system edukacyjny, kościoły i masonerię.

Ideologia Nowej Ery nie przypadkowo przyszła do Europy ze Stanów Zjednoczonych, gdzie masoneria trzyma władzę już od kilkuset lat, gdyż masonerię z ideologią Nowej Ery łączy ten sam cel, czyli unicestwienie biblijnego chrześcijaństwa. Ten globalny system (utożsamiany przez masonów z wieżą Babel) ma funkcjonować pod przewodnictwem tzw. *Lorda Maitreya*, który wg wyznawców Nowej Ery, w *duchowej hierarchi* sprawuje urząd nauczyciela świata. Mimo, iż Biblia nazywa tego kosmicznego zbawiciela antychrystem, oraz człowiekiem niegodziwości i zatracenia, to dominionioniści z nurtu charyzmatycznego utożsamiają jego nadejście z powrotem Jezusa Chrystusa.

TEOZOFIA

(gr. *theos* – bóg / *sophia* – mądrość)

Teozofia jest mistyczno-okultystyczną filozofią, która zakłada, że przez poznanie odwiecznej mądrości można dostąpić oświecenia, dlatego teozofowie koncentrują się na zdobywaniu wiedzy na temat boskości, oraz pochodzeniu i celu istnienia wszechświata. W myśl zasad okultyzmu, teozofowie nie kierują się żadnym ścisłym kodeksem etycznym, gdyż wszelkimi sposobami dążą do stworzenia uniwersalnego braterstwa, poprzez ekumenię kultur, ekumenię religii i ekumenię płci.

Chociaż obecnie teozofia nierozzerwalnie kojarzy się z *Towarzystwem Teozoficznym*, to jednak jest dużo starsza, gdyż termin *teozofia* po raz pierwszy został użyty w III wieku, przez *Amoniusza Sakkasa*, jako synonim *teologii*, określający wspólny dla wszystkich religii system etyczny. Pierwotne znaczenie tego słowa zaczęło się zmieniać w XIII wieku, gdy pojawiło się rozróżnienie na *teozofów* – jako mędrców inspirowanych wszelkimi "świętymi księgami", oraz *teologów* chrześcijańskich. Teozofia, obok astrologii, okultyzmu, kabały, hermetyzmu, alchemii i nauk różokrzyżowców, jest obecnie jednym z prądów w zachodniej myśli ezoterycznej, którymi kieruje się masoneria.

TOWARZYSTWO TEOZOFICZNE

W 1875 roku, spirytywka *Helena Pietrowna Bławatska* i *Henry Steel Olcott*, założyli w Nowym Jorku *Towarzystwo Teozoficzne*, którego dewiza do dzisiaj brzmi: „*Nie ma religii wyższej od prawdy*”, a którego członkami mogą być wyłącznie osoby reprezentujące wysoki poziom intelektualny. Od tamtej pory *Towarzystwo Teozoficzne* stało się nieoficjalną religią, głoszącą synkretyzm religijny (zjednoczenie wszystkich religii), a jej głównymi celami jest:

(1) *Tworzenie globalnej jedności i braterstwa wszystkich ludzi, bez podziału na rasy, religie, płeć, pochodzenie społeczne oraz kolor skóry, z równoczesnym odrzuceniem chrześcijańskich zasad moralnych, jako przestarzałego światopoglądu pozbawionego tolerancji.*

(2) *Wspieranie wszelkich studiów porównawczych w zakresie religii, filozofii i nauki.*

(3) *Badanie wszelkich niewyjaśnionych praw przyrody oraz mocy drzemiących w człowieku.*

W 1923 roku powstało także *Polskie Towarzystwo Teozoficzne*, którego prezesem został *Andrzej Kajfosz*, pochodzący z miejscowości *Nydek* na Śląsku Cieszyńskim. Do *Towarzystwa Teozoficznego* przystąpiło wtedy wielu znanych ludzi, którzy w swoich środowiskach nadal uchodzili za chrześcijan, jednak wszystkie nauki i działania tych osób były nacechowane teozoficzną retoryką, która łączyła treść Słowa Bożego z ezoteryką lub nauką, co bardzo czytelnie ukazują np. pseudobiblijne pisma *Andrzeja Kajfosa*, oparte na teozoficznych tezach i okultystycznej retoryce. Kolejną pseudonauką zgłębianą od wielu lat przez wyznawców *Nowej Ery* jest *Tao-fizyka*, doszukująca się współzależności łączących świat duchowy z prawami fizyki (CERN).

W pismach *Heleny Bławatskiej* można znaleźć zapis, że *Towarzystwo Teozoficzne* nie jest jednorodne, lecz dzieli swoich członków na zwykłych i wtajemniczonych. Zwykły członek nie jest wtajemniczany i nie stawia mu się żadnych wymagań, w przeciwieństwie do osób z wewnętrznego kręgu, do którego trafiają tylko ci, którzy złożyli ślubowanie i zobowiązali się do ścisłego przestrzegania okultystycznych zasad towarzystwa. To powoduje, że publiczne wypowiedzi *Teozofów* są często dwuwarstwowe i pod powszechnie rozumianymi treściami skrywają ukryte znaczenia. Wiele teozoficznych wyrażen przypomina terminologię chrześcijańską, jednak za tymi pozornymi podobieństwami kryją się zupełnie inne treści. Język teozoficzny różni się też od języka naukowego, ponieważ nie posiada definicji pojęć, a opisów dokonuje się za pomocą ogólników, alegorii i przenośni.

Teozofowie wierzą w istnienie *wniebowstąpionych tybetańskich mistrzów*, nazywanych *mahatmami*, którzy objawili się *Alice Bailey*, jako *duchowa hierarchia mistrzów starożytnej mądrości*. Są to byty duchowe, które ludzie utożsamiają z Bożymi aniołami, którymi jednak nie są. W przypadku ludzi, *duchowymi mistrzami* są osoby określane dzisiaj jako: guru, mentor lub coach, które poprzez długotrwałą naukę, albo praktykowanie jogi lub innych wschodnich technik tzw. rozwoju osobistego, osiągnęły *duchowe mistrzostwo* i stan *wyższej świadomości*, dlatego teraz mogą prowadzić do oświecenia innych. Towarzystwo Teozoficzne nie jest uznawane za religię, jednak kieruje się ściśle sprecyzowanymi wierzeniami:

- w bezosobowy absolut i wszechobecną świadomość
- w wieczność kosmosu i natury, jako emanacji absolutu
- w karmę, reinkarnację i ewolucję
- w uniwersalne braterstwo ludzi i wiar
- w siedmioraką istotę człowieka, do której (tak, jak w hinduizmie) zaliczają: ciało fizyczne, życiową energię, ciało eteryczne, zwierzęcą duszę, intelekt, jaźń i odzwierciedlenie boskości.

Członkowie Towarzystw Teozoficznych wierzą w reinkarnację, ewolucję, aurę, czakry i starożytne rytuały. W *teozofię* są też zaangażowani członkowie wielu innych światopoglądów, ruchów okultystyczno-przebudzeniowych i bractw ezoterycznych, tj: *Szkoła Tajemna (Alice Bailey)*, antropozofia (*Rudolf Steiner* / zob. [Pedagogika i szkoły waldorfskie](#)), lub *Starożytny i Mistyczny Zakon Różokrzyża (AMOROC)* - który kieruje się tymi samymi wierzeniami, co Towarzystwo Teozoficzne.

IDEOLOGIA NOWEJ ERY

„Nowa Era to struktura będąca też systemem sieci, mających kształtować następny etap ewolucji ludzkości, która zostanie uwolniona od przestarzałych barier rodzinno kulturowych” - Marilyn Ferguson „Konspiracja Wodnika”.

New Age, to nieformalny, wielopostaciowy i wielowymiarowy ruch kulturowy, który narodził się w latach sześćdziesiątych w USA, następnie zdobył bardzo liczne grono zwolenników na całym świecie. Zwolennicy New Age twierdzą, że na świecie zapanował globalny kryzys (przeludnienie i katastrofa ekologiczna), który można przezwyciężyć tylko przez całościową zmianę myślenia całej ludzkości.

W kręgach Nowej Ery odrzuca się przekonanie o istnieniu jednej prawdy, która obowiązuje wszystkich ludzi, na rzecz twierdzenia, że istnieje wiele równoległych prawd, które poprzez odkrycie własnego JA, mogą doprowadzić człowieka do spełnienia i zbawienia samego siebie.

Do prekursorów tego nurtu należą: *Eliphas Lévi, Alice Bailey, Aldous Huxley, Rudolf Steiner, Aleister Crowley, Jiddu Krishnamurti, Erich Fromm, Arnold Joseph Toynbee, Shirley MacLaine, Marilyn Ferguson, Carl Gustaw Jung, Fritjof Capra, Emanuel Swedenborg* oraz jezuita *Teilhard de Chardin*, którego nauka o kosmicznym chrystusie jest jednym z podstawowych przesłań Nowej Ery.

Ideologia Nowej Ery najpierw była rozpowszechniana przez środowiska okultystyczne i ruch hippiesowski, następnie przez showbiznes i media, a obecnie przez tzw. rozwój osobisty i religie wschodu. Ideologia Nowej Ery akceptuje wierzenia większości systemów religijnych, poza biblijnym chrześcijaństwem, które mówi, że jedynym Zbawicielem świata jest Chrystus, a źródłem wewnętrznego pokoju posłuszeństwo Jego słowom. Z ideologią Nowej Ery potrafi się dzisiaj utożsamić każda osoba, która odrzuca lub redefiniuje prawdy biblijne, dlatego fascynacja mistyką, ekologią, okultyzmem i przenikaniem kultur jest najbardziej widoczna wśród aktorów, muzyków, malarzy, pisarzy, a nawet duchownych, co ma bezpośrednie przełożenie na myślenie społeczeństw.

Ideologia Nowej Ery jest przeciwna także tradycyjnym wartościom chrześcijańskim, ponieważ łączy w sobie elementy przeciwnych chrześcijaństwu, obcych religii i kultur, oferując w zamian mistykę i wiarę w harmonię kosmosu, oraz kierowanie się własną intuicją, jako najlepszy sposób poznawania duchowej rzeczywistości. Obok feminizmu, ekologii i mistyki jest tam wiara w UFO, okultyzm, wszelkie odmiany magii, hinduizmu, gnozy i kultu aniołów połączonego ze spirytyzmem. Innymi słowy, ideologia Nowej Ery, wbrew temu czego uczy Słowo Boże, stara się przekonać świat do szukania tylko tego, co łączy i odrzucania wszystkiego, co dzieli, gdyż tylko w ten sposób można połączyć kulturowy dorobek narodów w jedną uniwersalną religię, możliwą do przyjęcia dla wszystkich ludzi, niezależnie od pochodzenia, koloru skóry i wyznawanych wartości.

CZTERY GŁÓWNE CECHY NOWEJ ERY

1. **Okultyzm rozumiany jako całość wiedzy tajemnej i związanych z nią praktyk.** W zakres okultyzmu wchodzi takie aspekty, jak panteizm (w którym świat jest emanacją bóstwa), reinkarnacja i system trójdzielny, który pomiędzy światem fizycznym a duchowym, umiejscawia świat pośredni.
2. **Kontrola umysłu.** Istnieje co najmniej kilkanaście odmian kontroli umysłu praktykowanych w przez wyznawców Nowej Ery; tj: coaching, wizualizacja, siła umysłu, metoda Silvy, Joga, Zen, itp.
3. **Naturalizm czyli powrót do natury** i propagowany w tym celu styl życia, zgodny z prawami natury, oraz filozofia prawidłowego żywienia mająca w podtekście wegetarianizm, geobiologię i medycynę alternatywną, a także leczenie antropozoficzną homeopatią Rudolfa Steinera.
4. **Holistyczna jedność w różnorodności,** czyli tworzenie globalnej jedności i braterstwa wszystkich ludzi, bez podziału na rasy, religie, płeć, pochodzenie społeczne oraz kolor skóry.

W kościołach ewangelicznych, duchowość Nowej Ery najsilniej zaczęła oddziaływać przez ruch synkretyczny, który w 1893 roku ustanowił *Parlament Religii Świata (World Parliament of Religions)*, który następnie w 1924 roku powołał w Stanach Zjednoczonych *Światowe Braterstwo Wiar*.

Synkretyzm to światopogląd będący podstawą duchowości Nowej Ery i siłą napędową ogólnoświatowej ekumenii, który głosi globalną jedność, pokój i braterstwo wiar. Jednak jego rzeczywistym celem jest stworzenie jednego systemu religijnego, opartego na świeckich metodach zarządzania i panteizmie (boskości widzianej w drugim człowieku i w naturze), jedności kulturowej i cywilizacyjnej (pluralizm, tolerancja, relatywizm, popkultura) i ustanowienie rządu światowego, z jednolitym ustrojem politycznym, mającym monopol na wychowanie dzieci.

Dzisiaj ta idea jest wdrażana także przez *Światową Radę Kościołów* i *Globalne Forum Chrześcijańskie*, pod które podlega *Światowy Alians Ewangeliczny* wraz ze swoimi filiami i podległymi organizacjami, co wywołuje tak wiele rozterek wśród nieświadomych tego faktu chrześcijan. Przykładem synkretyzmu było ekumeniczne spotkanie przedstawicieli wszystkich religii w Asyżu (1986). Od tego czasu (głównie za sprawą Billy Grahama) kaznodzieje synkretyzmu są obecni we wszystkich kościołach.

Większość wyznawców ideologii Nowej Ery nie należy do żadnej struktury organizacyjnej, ani nie ma spisanych reguł, którymi powinni się kierować. Jednak ciekawą rzeczą jest to, że każdy człowiek zanurzony w duchowość Nowej Ery wierzy w te same rzeczy, które można opakować w różnorodną terminologię. Ten paradoksalny fenomen tkwi w tym, że do Nowej Ery nie trzeba się zapisywać, ponieważ Nowa Era to nie tylko ideologia, ale przede wszystkim duchowość, na którą wystarczy się otworzyć. Takie osoby mają też bardzo podobne doświadczenia duchowe, tj: przebudzeniowe wizje, transe i mistyczne doznania duchowe, padanie pod mocą lub widzenie złotego pyłu, albo wierzą w ekologię i chętnie działają na rzecz naszej planety (*Gaja - kult matki ziemi*), dążąc w ten sposób do tzw. jedności w różnorodności i ideologicznego braterstwa wszystkich ludzi tego świata.

Ludzi zainfekowanych tą duchowością można w kościołach łatwo rozpoznawać po tym, że niezależnie od wyznania mają ekumeniczne przekonania, Boga przedstawiają ogólnikowo i w oderwaniu od Słowa Bożego, posługują się niebiblijnymi metodami i nieustannie mówią o dobrobycie, zdrowiu, jedności, liderstwie, mentoringu i przebudzeniu, starając się równocześnie wyprzeć z umysłów ludzi wiarę w Słowa Jezusa Chrystusa, którą starają się zastąpić wiedzą - dlatego nieustannie organizują różne konferencje, kursy, zjady, szkolenia z zarządzania lub szkoły liderów, których rzeczywistym celem jest zmienianie świadomości chrześcijan i tworzenie hierarchicznego systemu religijnego, który zgodnie z *wielkim planem duchowej hierarchii mistrzów starożytnej mądrości*, w Nowym Porządku Świata ma przejąć funkcję pomocy społecznej.

Czy Syn Człowieczy znajdzie jeszcze wiarę na ziemi (w swoje słowa), gdy przyjdzie? (Łk 18:7-8).

Nie chodźcie w obcym jarzmie z niewiernymi; bo co ma wspólnego sprawiedliwość z nieprawością albo jakaż społeczność między światłością a ciemnością? Albo jaka zgoda między Chrystusem a Belialem, albo co za dział ma wierzący z niewierzącym? Jakiż układ między świątynią Bożą a bałwanami? (...) Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, mówi Pan, i nieczystego nie dotykajcie; A wtedy ja was przyjmę i będę wam Ojcem, a wy będziecie mi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący (2Kor 6:14-18).